

Svobodné slovo

praskne krusta
a cítíš vlastní volná ústa

statečné, důležité slovo

svobodné slovo za slabšího
za toho, který nemá hlas

svobodné slovo proti větru
slovo, co jen tak tak je slyšet
i když víš, že jsi nahlas křičel
když víš, že nahlas křičelas

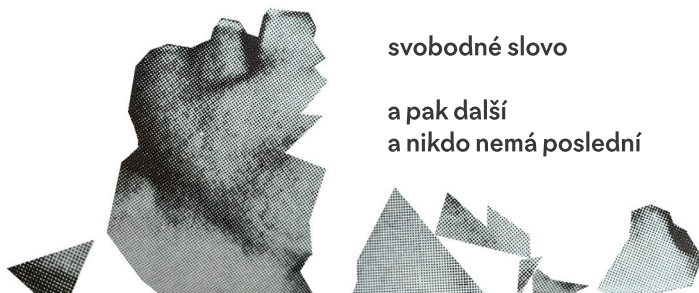
svobodné slovo
proti srsti
proti těm, kdo se domnívají
že všechno pevně drží v hrsti

slovo, co překonává strach
slovo, které se bůhví odkud
objeví všude na stěnách

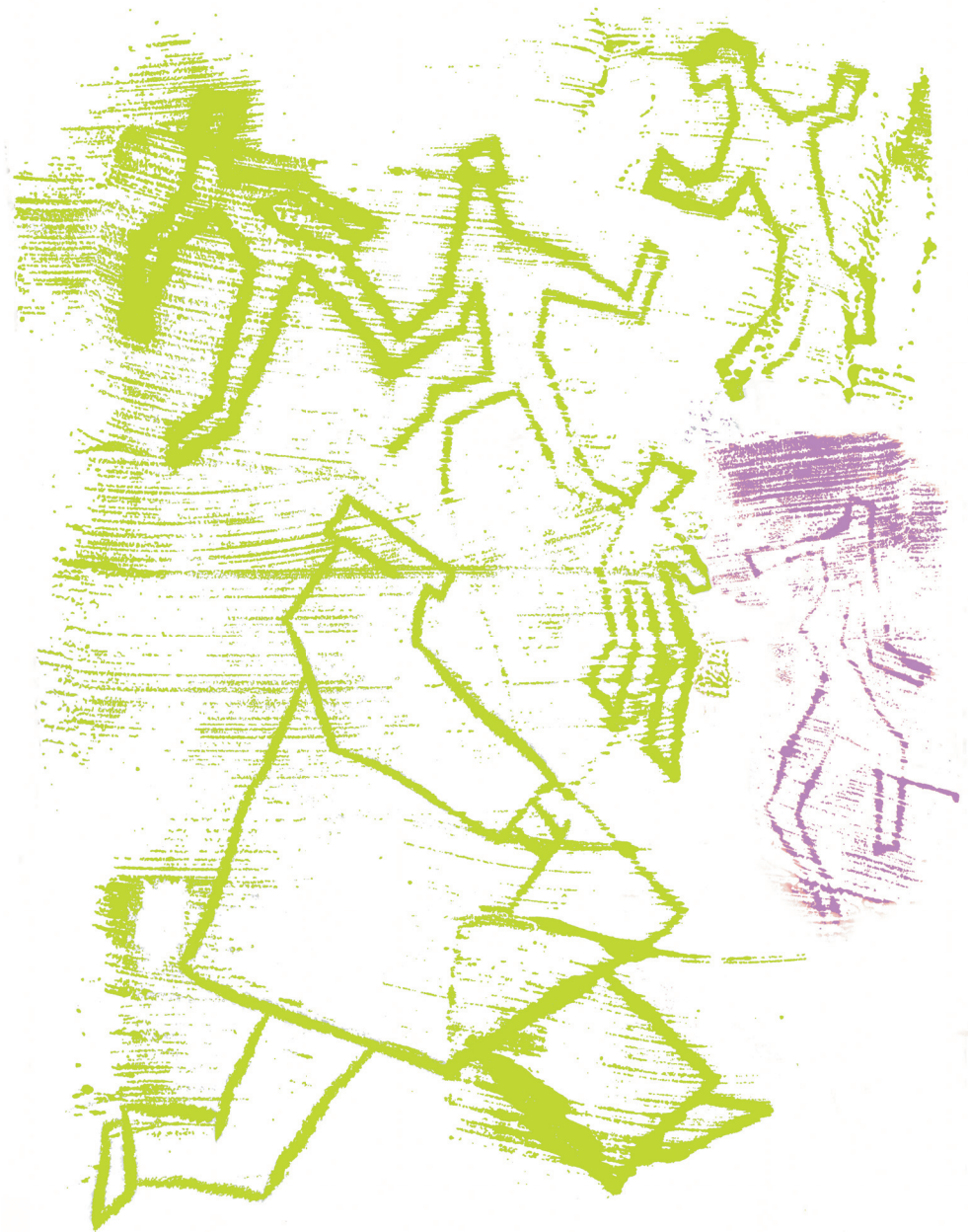
otevřeš okno do pokoje
rozhrneš záclony ticha
aby se dalo dýchat
aby se mohlo rozednít

svobodné slovo

a pak další
a nikdo nemá poslední

Skibidi

Občas něco udělám a nemám k tomu důvod.

Třeba řeknu *skibidi* a vlastně nevím proč.
 Kopu před sebou kámen a najednou je fuč.
 Vidím u břehu rybáře a mám nutkání,
 bez zlých úmyslů, postrčit ho jemně,
 jen ať se hezky vykoupe.
 Místo čerstvých rohlíků zakousnu ty včerejší –
 vždyť koukají tak neboze.
 Ve filmu fandím hyenám,
 i když jsou tak zákeřné,
 věřím jiskře v jejich oku.
 V autobuse stisknu tlačítko na znamení,
 na zastávce, kde nikdo nevystoupí.
 Tři schody místo jednoho,
 i kdybych se měl rozplácnout.
 Mezi prsty mi projde bojínek, jehněda, bublinková fólie,
 pod nohou kulička pámelníku
 – všechno zanechá stopu.
 Chtěl bych ještě zakopnout balón k sousedovi,
 kterého se docela bojím.
 Uvidím,
 jestli to stihnu dřív, než vyrostu.

Pak bude asi potřeba udělat něco,
 co je k něčemu.
 Přijít někam v saku,
 potřást rukou pánovi,
 který se usmívá.

Zřejmě netuší,
 že pod tímhle ohozem
 stále číhá *skibidi*.

NÁPOJE

A watercolor illustration of a night scene. In the foreground, a wooden kiosk with a corrugated metal roof is visible. A red rectangular sign with a white border and the word "NÁPOJE" in white capital letters is mounted on the kiosk. A string of colorful lights (blue, green, yellow, red) hangs from the eaves of the kiosk. In the background, there are dark, silhouetted trees and four glowing white flowers on tall poles against a dark blue sky.

Kámové

Jakub Řehák

Až přijdou kámové
A přivedou holku Ninu
To bude hrozný
To bude zlověstný
A odkud je Nina?
Ta je ze sna
Ze sna ji přivedli
Bydlí ve snu
Ve snu je dřevěnej stánek s nápojem
A osvětlujou ho vánoční řetězy
Ale nikdo tam není
Nikdo tam nechodí
Hraje tam hudba
Divná hudba
Která se k tomu místu
Vůbec nehodí
Bydlí tam Nina
A kámové přicházejí
Aby jí odvedli do tmy
Chtějí, aby v ní zmizela
Jako jsi zmizel ty
Aby se ztratila ve tmě
V hrozným parku plným tmy
Kde je chatka mezi stromy
A zničený skateboardy

A hrozný kámové
Když přicházejí
Tak je ti, jako kdyby se
V tvém srdci rozlila
Veliká temná vlna
Co bouří
V temným moři
Tvýho srdce
A máš pocit
Jako bys rozbořil
Všechny školní besídky
A někdy se napiješ
Tý temný vody
Co bouří uvnitř tebe
A někdy Ninu zahlídneš
A chceš ji vzít za ruku
Promluvit na ni
Ale ona neslyší
A kolem ty řetězy
A modrý světlo
Dopadá na lidi, co nejsou
Na přízraky
Kámové přicházejí
Nina je mezi nimi
Kámo, říkají
Nina je naše
Musíš ji vysvobodit
Musíš se snažit, abys byl jako my
Ale ty nejsi
Každej má strach
Každej se bojí
Být jako my
Kámové přicházejí
Do parku plnýho tmy
My přicházíme
Všichni přicházejí

Ilustrace — Simona Vlnková